

موضعگیری شما در تهران بر علیه زنان شرم آور است. بهرتر است هر چه زودتر از زنان ایران عذر خواهی کنید.

در روزنامه های چاپ ایران از برگزاری دومین میزگرد " ایران، اتحادیه اروپا و بلژیک " در اوایل هفته گذشته خبر داده شده و با خوشحالی در عین حال از سخنان خانم ورونیک دوکایزر در تعریف و تمجید از جمهوری اسلامی ایران، در مورد وضعیت زنان در ایران نیز نقل قولهایی آورده شده است.

خانم دوکایزر شما در این جلسه گفته اید: " وضعیت اجتماعی زنان در ایران بهبود یافته و ایران به یکی از کشورهای نمونه در این بخش از جهان تبدیل شده است. جمهوری اسلامی نقش بسیار جالبی برای زنان قائل شده ، اما در برخی موارد این نقش کافی نیست."

این سخنان بعد از بیست و سه سال جنایت و سرکوب و قائل بودن نقش برده جنسی تمام عیار برای زنان ایران، جز خشم و نفرت زنان هیچ چیز به دنبال نخواهد داشت.

زنی که زندگیش تحت قوانین طالبانهای حاکم بر ایران به نابودی کشانده شده و اکنون برای امرار معاش خود و خانواده اش تن فروشی میکند، زنی که سالهای سال بدلیل نداشتن حق طلاق از این اداره به آن اداره روان است، دختر جوانی که بدلیل فشارهای اجتماعی و اقتصادی و نداشتن اجازه تفریح و شادی و رابطه آزاد دچار افسردگی کامل شده و در آستانه خودکشی است، ، زنی که در زندانهای رژیم به انتظار سنگسار شدن است، فقط بدلیل اینکه با کسی رابطه جنسی داشته است و هزاران و میلیونها زن در بند، عاصی و متنفر از رژیم اسلامی به این اظهار نظرها تف خواهند انداخت.

بنظر منم ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی نمونه است. اما نمونه بی حقوقی و سرکوب، نمونه به هیچ انگاشتن زنان، نمونه سرکوب، کشتار، شکنجه و سنگسار، یک نمونه کمی بهتر از حکومت طالبانها در افغانستان. حکومتی که شما لابد آنرا لایق مردم ایران و این بخش از جهان میدانید. و به جمهوری اسلامی رهنمود میدهید که نقش جالب قائل شده برای زنان را بطور کامل اجرا کند.

این الگوی نمونه را اگر جالب است، نه فقط در این نقطه از جهان، بلکه در سراسر جهان گسترش دهید. نقش بسیار جالب برای زنان اگر فقط شایسته زن متولد ایران و کشورهای اسلام زده نیست، لطف کرده و در قوانین اساسی کشورهای اروپایی و از جمله بلژیک این نقش جالب را تعریف کنید و اجرایش کنید. می بینید که چقدر حتی سخن گفتن از این الگو برای کشورهای اروپایی مسخره و عقب مانده است. پس لطفا عینک نسبیت فرهنگی را از چشمتان در آورید و به همه انسانها با یک چشم نگاه کنید. خانم دوکایزر باور کنید برای هر انسانی مستقل از رنگ پوست و محل تولدش، تحقیر شدن درد آور است، شکنجه دردناک است و بی حقوقی

وی را به نفرت و اعتراض میکشاند. اما برای همین انسان برای من و ما زنانی که اتفاقا در این جغرافیا متولد شده ایم، هیچ چیز خشم بر انگیز تر از این نیست که یک زن اروپایی که فقط چند روزی را در این کشور است و حتی در این سطح نیز مجبورش میکنند، لچک بسر کند و احتمالا نگاهش نمیکنند و به او دست نمیدهند، از بهبود اوضاع و حتی فراتر از این از نمونه بودن یک حکومت فاشیست اسلامی حرف بزند. لطفا چند صباحی را بعنوان شهر وند عادی در آن جامعه بسر ببرید و سپس خودتان نیز به احتمال زیاد به صف ما می پیوندید به صف کسانی که به این وحشیت و بربریت اسلامی تف میکنند و به همه کسانی که بهر دلیل اقتصادی و سیاسی از این حکومت آپارتاید جنسی ایران دفاع میکنند، به دیده نفرت مینگرند.

شما میتوانستید همان چند روزی که در ایران بودید، سری به میدانهای اصلی شهر بزنید و پیکر جوانانی را که بر چوبه های دار آویزان هستند، ببینید، شما میتوانستید شاهد سنگسار نصرت ابویی در شهرستان یزد باشید و در این قرن بیست و یک ببینید که چگونه زن را همانند قرون وسطی تا سینه در خاک فرو کرده و سنگباران میکنند، و شما شاید بهتر بود سری به زندانها، سری به خیابانها و مردم معمولی میزدید و از زبان آنها می شنیدید که چگونه آرزوی مرگ و نابودی این حکومت جالب شما را میکنند.

در ایران زن عملا نیمه انسان تعریف شده و حقوقش به طبع جنیست اش، در حد همان نیمه انسان است. اینها فکر نمیکنم برای شما ناشناس باشد که زن در ایران نفقه بگیر مرد است، حق کار کردن در بیرون از خانه را ندارد، مگر با توافق سرپرست خانواده، حق سفر ندارد، حق طلاق ندارد و حتی اگر به قتل برسد، خوش به اندازه نیمه خون مرد ارزش دارد. همان روزهایی که شما مشغول تعریف و تمجید از حکومت اسلامی بودید، یکی از مقامات مجلس خبرگان این رژیم در دفاع از بی ارزشی جان زنان گفت این بدلیل سرپرست نبودن زنان و درآمد نداشتن آنان است.

شاید خود شما را مجبور کرده اند در ایران "لچک" بسر کنید. البته در راه دفاع از منافع طبقه اتان و منافع اتحادیه اروپایتان و بدلیل زود گذر بودن مسئله حتما شما با علاقه این کار را کرده اید، اما میلیونها زن در ایران و کشورهای "آن منطقه" حجاب اجباری اسلامی را یک توهین به شان و شخصیت انسانی خود میدانند. درست همان چیزی که هست. حجاب سمبل بی حقوقی زن در اسلام است و زندانی است که روزانه به زن "آن منطقه" گوشزد میکند که انسان نیست که آزاد نیست که برده جنسی است و نباید به آن اعتراض هم بکند. اعتراض به جنبه های مختلف بی حقوقی زن در آن جامعه با سببیت تمام پاسخ میگیرد. اما تنها نکته جالب در مورد وضع زنان در ایران اینست که یک جنبش وسیع و عمیق اجتماعی بر علیه این قوانین، این سنتها و این بی حقوقی در ایران در جریان است. جنبشی که به همه این قوانین نه میگوید و بر ویرانه های این رژیم یک حکومت انسانی، مدرن، سکولار و شایسته بشر قرن بیست و یک را در آنجا پی خواهد ریخت.

و در پایان باید بگویم که من به زودی به همراه زنان زیادی که از کشور ایران و یا آن منطقه فرار کرده اند، در مقابل دفتر کار شما حاضر خواهیم شد و اعلام خواهیم کرد که این توهین به همه زنان ایران و حتی منطقه است و شما باید رسماً از ما زنان معذرت خواهی کنید.

مينا احدى

٣١ اكتوبر ٢٠٠٢